

Vancouveri Levél

36. Évfolyam

58. Beszámoló

2000 Karácsony

“Az élet titka az, hogy mindég
kecsesen csináljunk magunkból bolondot”
James Redfield: Mennyei látomás című könyvéből

USA-ban mikor egy vendéglőben voltunk, nem adtak kanalat a kávéhoz. Mikor kértünk a pincérnő a zsebébe nyúlt s kivett egy kanalat, a kötényében megtörölte s oda adta nekünk. Ilyent még Ujfoundlandban sem csináltak a pincérnők, csak hasonlót amikor egy ifjúsági csoporttal voltunk St.John's-ban egy vendéglőben 1962-ben vizet kértünk a pincérnőtől aki azt válaszolta: “nem hozhat mert nincs az étlapon” Nekem ez a két eset a legemlékezetesebb éttermi élményeimből no meg amit már irtam hogy Guetamalában a vécét takarító nő szolgálta ki az ebédet, meg Isztambulban ahol nagy csotányok szaladgáltak ott ahol az ételeket tartották.

1998 karácsonyán Los Angelesban voltam egy esküvőn. Nagyon meglepett hogy rövid ujjú ingben és sortban jártak az emberek olyan meleg volt. Egyik este elmentünk megnézni a híres Hollywoodi sztárok keze és láb nyomát cementben az utcán.

Nyugdíjba vonulásom előtt meg akartam írni egy tökéletes jelentést rengeteg színes grafikonnal. Akkor hozták ott életre a komputer osztályt. Bementem a vezetőhöz megkértem hogy csinálja meg a grafikonokat. Kisült hogy Andrew fiam évfolyam társa volt Jamie, a vezető. Jamie kérésemre azt válaszolta, hogy ha Andrew apja vagy akkor te megtudod magad is csinálni. Megmutatta a komputer

**Ezt a segesvári képet kaptam
ajándékba erdélyi Reikiseimtől**

kezelését, Egész éjjel ott maradtam, másnap Jamie-nek megmutattam hogy hol akadtam el, megmagyarázta, két nap múlva jobban kezeltem a grafika programot mint Jamie. Jamie indított el a komputerekkel s ahol ma vagyok azt neki köszönhetem. Sajnos neki már nem tudom megköszönni mert Jamie csotrákban pár hónap alatt meghalt a tavasszal.

Áprilisban kimentem sétálni, hát vagy 120 méterre a háztól vagy 8-10 tűzoltó autó áll. 8 lakás kiégett. Itt mentek el a ház előtt szirénázva, de én annyira el voltam foglalva a komputerrel hogy meg se hallottam.

Januárban megnéztem az évszázad legnagyobb filmjét “Sunshine” (Napfény Íze) Rendezte Lantos Lajos, Magyar, Osztrák Német Kanada koprodukció. Kezdődik a 19 században s befejeződik a kommunizmus bukásával. Egy zsidó család történetében bemutatja az évszázad magyar történelmét. Itt minden rendszer megkapja a magáét, a zsidó unoka hogy bosszút áljon az olimpiai kardvívó bajnok apjáért beáll ávos nyomozónak, a Rajk peren keresztül ő is zsidó üldözö lesz. Mindenkit bemutat arisztokratát, munkást, zsidó barátot, zsidó ellenest. Ilyen reálisan látni a dolgokat nagyon de nagyon nagy tehetség kell. A történelmi filmeket fekete fehéren bemutatja a régi hiradókból. Láttuk Horthyt a bevonulni Pestre a fehér lovon, az 56-os forradalmat a Bem szobornál. Amikor az arcokat mutatták közletről kerestem magamat, mert hát akkor

én is ott voltam mikor ez a hirdető készült. Mutatja a minden rendszert kiszolgálókat, az árulókat a meghasonlókat a becsületeseket a becstelent. Ilyen jól más senki nem tudta volna vissza adni a történelmet. No nem mindennel értettem egyet ami a filmben volt, de elismerem hogy nagyot alkotott a rendező. Tudom nem mindenkinek tetszik de mindenbe bele lehet kötni ha akarjuk.

Egy évvel ezelőtt Kalocsát keresve, az internet keresők csak 8-10 lapot találtak, de egy se mutatta be Kalocsát, – mind kereskedelmi lap volt. (Ma már sok száz kereskedelmi lapot lehet találni). Ekkor határoztam el, hogy csinálok egy **Kalocsa** lapot, és 1999 Április 25.-én fel is raktam a netre, http://members.tripod.com/gdraskoy/Kalocsa/Kalocsa_hu.html s azóta immár több mint 2700-an nézték meg.

A Kalocsa Lapok elnyerték Altavizsla: Kiszimatolt logót és Study Web Award-ot a **Röck Károly, akalocsai népművészet** és a **várak** web lapok. Ohio állam beli Troy város diákjai ezen weblapom alapján mutatták be Kalocsai népművészetét. A Kalocsa lapok egyik része Simig Rezső emléke aki az 1849 -es podheringhi csatában kitünt és 16 évesen tüzér hadnagy lett. Egyik napon kaptam e-mailt hogy Simig Rezső az ő ükapja

Szarvaskő vára a Dunántúlon. Itt is fényképeztem a várak web oldalaim kibővítésére

és hogy mit tudnék még mondani róla mert ő most keresi az őseit. Vissza irtam hogy nekem pedig a dédapám. Így került elő egy ismeretlen rokon akik aztán a nyáron

személyesen is megismertem, s orosz feleségével együtt Reiki I -be avattam be a Szelidi tónál. Itt tultam meg hogy oroszul Gyuri bácsi annyit jelent mint gaga Gyuri, ez nekem nagyon tetszett. Biztos sokan mondják no ez rád illik.

Márciusban lelkigyakorlatunk volt a zentai esperes plébános (haragszik a Reikisekre) tartotta. A lelkigyakorlaton résztvevő öreg egyetemi tanárom (út építés tan) aki helyettes dékán volt a soproni egyetem vancouveri szakán. Amikor kérdéseket lehetett feladni Józsi Atyának Laci bácsi felált s bejelentette: “Draskóy megbukott matematikából.” Ekkor vettem észre hogy Laci bácsi kicsit szenilis. Nagyon sok sötét foltja volt a vancouveri soproni egyetemnek amiről eddig hallgattam szolariditásból de ezek után most nyilatkozom.

Nem a teljes tanári kar jött ki 56 ban a soproni erdészeti egyetemmel Vancouverba. Erdőmérnökök lettek kinevezve tanári státuszba tanítani bennünket. Ezek között is voltak jók de kevés. A matematikát egy bányamérnök tanította. Soproni jegyzeteket úgy csempészték ki nekünk ide Kanadába. Logaritmus táblája sem volt sokunknak, ezért megengedte hogy más könyvekben lévő logaritmus táblákat is szabad használni ha leragasztjuk a többi részt és ha a tanársegéd jóváhagyja. Nekem volt egy matematika zsebkönyvem abban logar tábla, a többi részt leragasztottam és a tanársegéd jóváhagyta. Mivel kevés logar tábla volt így az enyémet is sokan használták. Nagyban írjuk a differenciál és integrálási vizsgát amikor a tanár meglátja a táblázatot tölem négy méternyire amikor egy évfolyam társam használta. Kié ez? -kérdezte. Feltettem a kezem hogy az enyém.

“Draskóy úr, maga csalt, kérem azonnal hagyja el a termet” Tiltakoztam hogy nem is én használtam és hogy engedélyezve volt a könyv.

“Nem érdekel azonnal hagyja el a termet”.

Erre én a mellettem lévő vas széket felemeltem hogy agyon verem, de a szobatársam aki mellettem ült rácsapta a kezét s lenyomta a széket s csak annyit mondott: “Gyuri”. Mikor a termet elhagytam az ajtót nem nyitottam ki, hanem lábbal kirugtam ahogy a mozikban láttam s azonnal szaladtam dühöngve a dékáni hivatalba. Persze a tanárom is jelentést tett az ő szemszögéből nézve. Dékán úr elrendelte hogy vizsgáztasson pótvizsgán a dékáni irodában a Laci bácsi a helyettes dékán jelenlétében. Nagyban írom a vizsgát, minden jól megy, Laci bácsi megnézi mit írok, s jóindulatuan bólogat. Erre

odajön a “prof “is, megnézi, “Ugye Draskóy úr pimaszkodni azt tudunk de a differenciál integrálást azt nem!”

Laci bácsi elvörösödött s azt mondta: Draskóy tudja, te nem tudod a matematikát, a vizsgát befejeztük. Persze csak 51% ot kaptam de a diák előtt a profot leszúrták, ez nagyon nagy elégtétel volt számomra. Most 42 két év után is épp olyan dühös vagyok arra a szerencsétlen profra, aki már rég meghalt.

Egy másik erdőmérnök sok tantárgyat tanított nekünk. Egyszer szóbeli meteorologia vizsgán azt mondja, na még egy kérdés s meglátjuk hogy jeles vagy jó lesz. Hát ez a kérdés a jegyzet utolsó lapján volt s én addig nem jutottam el a tanulásban. A tanár úr felhördült: “ezt nem tudni, találkozunk a pótvizsgán!” Később átvették az itteni vizsga formátumot s írásban vizsgáztunk. Attól kezdve minden írásbeli vizsgámon először 48% ot kaptam a pótvizsgán meg 51% még akkor is amikor a fia mellett ültem s heccből lemásoltam az övét ö jelest kapott az enyém 48% s észre se vette hogy azonos a fiáéval.

Most ki akarják adni Magyarországon a Vancouveri erdészek történetét de többszöri felkérés ellenére sem vagyok hajlandó adni erre a célra.

Évekkel ezelőtt egyik Reiki tanítványom Emese aki itt Gloria néven fut és kozmetikus, megkért hogy csináljak neki egy hirdetést az itteni magyar ujságba.:

Hát csináltam neki egyet:

*Én vagyok Emese nincsen
abban semmi mese.*

*Arcodból ráncaid kirángatom
jukkával kurálgatom.*

*Ha ez sem használ marokra foglak
Reikivel nyomorgatlak.*

*Ha javulsz ragyog a Gloriám
szól a zene Gregorián.*

Emesének nincs humor érzéke, nem tetszett neki a hirdetés szövege.

Vancouverben gyakran lehet vadonban élő állatokat látni. Mosómedvék és vadlibák nagyon gyakoriak az utcákon. Egyik este a lakásomtól nem messzire az utcán láttam prérifarkast (Canis latrans). Ujvilági tagja a kutya családnak megnől 60 centisre is, súlya: 9-23 kg-os.

Ebédfőzés Kóspallagon

Ujabbán annyira megszelidültek hogy a városokban bozotos helyeken laknak. Éjjel mennek vadászni, kutyákra macskákra. Los Angeles belvárosában is megtalálhatók. Vancouverban 200 ra becsülik a számukat a környező városokat is beleszámítva 2000 -en vannak. Egyre szentelenebbek kezdenek lenni még a porázon lévő kutyákat is megtámadják s rengeteg kutya és macska tűnik el s két gyereket is megtámadtak világos nappal. A prérifarkas eredetileg a prérin volt csak, mert az erdőben nem tud megélni, de amikor több mint száz éve megépítették a vasut vonalat a Sziklás hegységen keresztül, utat nyitottak a prérifarkas terjeszkedésének.

Az olimpiai magyarok között volt Mohammed Aida törvívó. Vancouverban ez egy természetes név de Magyarországon? Az internetten azt is megtudtam hogy balkezes, 24 éves, 162 centiméter magas és 52 kilós, és nincs férjnéi és gyereke sincs!!

Egy vancouveri magyar rock együttes megkért hogy csináljak nekik egy most készülő CD- hez borítót. Hatan vannak az együttesben persze mindenkinek más volt ez elképzelése a borítóról. Mikor végre megyeztek a végleges rajzon amiket ők adtak, akkor a szín árnyalatokon kellett igazítgatni. Mikor kinyomtattuk a véglegeset azután találtak még a változtatni valót. Most már a negyedik véglegesnél tartunk.

A nyáron megint voltam Magyarországon, Felvidéken és Erdélyben.

Lufthansa gépen utaztam Frankfurtig. Diabetikus ételt szolgáltak fel nekem de azért a cukrot is odarakták. Az ülések között a folyosó nagyon keskeny, az ételes kocsit épphogy elfér. Egy 7 éves horvát kisfiú ki akart menni a WC-re. Előbb csak topogott, majd gyorsabban topogott, majd hirtelen kétmarokra fogta a nadrágját. Szerencsére nemsokára az ut felszabadult s kijutott a WC re minden baj nélkül.

Szokás szerint megint a Balatonnál kezdtem Európai utamat. Egyik nap már nagyon hiányzott az internet s hogy megnézhessem e-mailjeimet felutaztam busszal Pestre. Budán a déli vasutnál a forgalom elakadt s egy óra kellett átmenni az Erzsébet térre. Ez idő alatt megtudtam a közelben lévő vérnyomását s hogy ki mit szed. Nyolc mobil telefon szólalt meg izgulván hogy hol késik az illető. Másfél órát internetteztem de hét és felet utaztam ezért. Ne mondja ki senki hangosan amit most gondol.

Átmentem Kalocsára, ahol a kalocsai Iskola Nővérek templomában örök fogadalom tételen az apácák gyönyörűen énekelettek.

Julius elsején voltam 70 éves amit a kóspallagi táborban ünnepeltünk meg. A csoportok Kóspallagon egy hetesek de én az idén két turnusban voltam. Az elsőben vagy 80-an voltunk a koszt is jó volt, nem úgy a második turnus, Eddig már 5 turnusban voltam ott de a legjobb az idei első volt. Nagyszerű volt a tábor lakók összetétele és az előadók is. Egy Reiki II-est is beavattam a mezőn s közben 5-6 lepke keringett Ingrid feje felett. Hét Reiki I-est is behangoltam a kóspallagi erdőben. Sokkal hangulatosabb ez mint egy teremben.

Kóspallagról Gombára mentünk Bálinttal, aki a tavasszal az US-ban volt karate edzésen. Ott náluk azt álmodtam hogy hetven évesen megkaptam az orvosi diplomát, így fiatalkori vágyaim beteljesültek. Bálint Monoron tanít karatét és elvitt egy edzésre. 12 év kihagyása után nem volt könnyű dolog. Legtöbb rúgást és ütést ki tudtam védeni, tehát ha feledékeny kezdek is lenni de a reflexeim nagyon jók.

Pesten az egyik Reiki mester tanítványom lakásában laktam a József Nádor téren. Első éjjel nem sok alvás volt, egy autóriasztó minduntalanul riasztott, s egy téves szám hívás hatkor felébresztett. Első reggel elindultam kávé inni és bevásárolni. Nem mentem messzire de

eltévedtem vissza felé, Addig mentem előre hátra míg végülis ismerős terepre értem.

Nem lett volna a nyár teljes ha nem mentem volna el egy hétre Sédfenyőre a Szigetközbe Wai Tan Kung táborba. Kelés reggel fél hétkor, szóltan meditálás, majd Wai Tan Kung, jóga, Thai masszáz, meditáció. előadás stb késő éjjelig. A tábor előtt abban a hitben voltam hogy én tudok meditálni. Tévedtem. Hazafelé jövet bementünk Mosonmagyaróvárra ahol én még sohasem voltam. Meghatódva jártam az egyetem udvarán. Itt járt az akadémia dédapám, nagyapám valamint két testvére és az apám. Olyan jó érzés volt ott lenni s szerettem volna ha a falak elkezdenek mesélni az öregek csinytevéseiről, udvarlásairól. Mert hát ezek a méltóság teljes öregek is voltak egyszer fiatalok és egyetemisták.

Ezután nem sokkal átmentünk a felvidékre, Érsekújvár közelébe Für faluba. A vonatról busszal kellett tovább menni s izgultam hogy majd miként fogom magamat megértetni. Nem volt semmi baj, minden autobusz soffőr azon a környéken beszél magyarul. Ingrid már várt bennünket a busz megállóban Fürben. Ebben a faluban majdnem mindenki magyar. Ingrid kivitt bennünket egy hat órás sétára a falu határába. Csoda szép táj s fáj a szívem hogy ez most a Szlovákoké. Most jut eszembe szeptemberben kaptam egy e-mailt németországból egy szlováktól aki kifejezte másfél oldalon nem tetszését hogy én a várak oldalon megemlítem Trianont.

A kápolna mellett talált csontok

Ingrid elvitt bennünket egy kis kápolnához az erdőszélen ahol kb hetven éve temetőre bukkantak. A kápolna melletti szántásban 5 perc alatt sok emberi

csontot szedtünk össze. Elmentünk Érsekújvárra is, ahol bementünk egy ferences templomba. Ott egy magyar ferences atya mutatta meg a kolostort s templomot amit mostánban kaptak vissza. Kérdeztem hogy miért támadja az egyház a Reikit. Azt mondta Reiki nem illeszkedik a keresztény szellemiségbe. Mondta hogy ő nem tudja igazából hogy mi a reiki. Megadtam e-mail címemet hogy tárgyaljuk ezt ki részletesen de persze nem irt.

Sok Marosvásárhelyi volt Kóspallagon s meghívtak oda hogy tanítsak Reikit. Autóbusszal 13.5 óra alatt oda is értem pár órát aludtam a buszon s megérkezésem után rövidesen elkezdtem a tanítást. Ilyen csodálatos Reiki csoportom még soha nem volt. Mindenki csodálkozott hogy ilyen hosszú ut után hogy birtam. A tanítványok között vagy hatan voltak akik látják az aura színeket, s ezek segítségével sok mindent megértettem ami eddig rejtély volt számomra. Kivittek sós tavakba fürdeni, kirándulni a hegyekbe meg Segesvárra. Csoda szép egy hét volt ez. Ott hallotam ezeket az igaz történeteket: Keskeny vágányu vasut van Vásárhely és Szováta között a sorompót a mozdonyvezető engedi le tovább viszi a vonatot s vissza gyalogol a sorompot felengedni.

Két erdélyi magyar ittasan dülöngélve beszélget egy harmadikról.: “Ha nem tetszik neki akkor izén rúgjúk, s ha még így sem tetszik neki akkor egymásután kétszer de ha még ez sem tetszik akkor elénekeljük neki a magyar himnuszt románul. Enneel nagyobb sértést már tudtak.

Visszafelé megint busszal mentem, de a határon azt mondták egy másik buszba kell átszállni mert ennek a busznak nincs magyar biztosítása. Nem sokára azt mondták nincsen busz tovább, mindenki menjen ahogy tud. Csomagokkal átgyalogoltunk a magyar oldalra. Itt legtöbben elkezdtek orditozni, szitkozodni, két fiatal volt velem, mondtam hogy ahol én vagyok ott mindég történik valami de meg fog oldódni. Én éjjel a határ magyar oldalán elkezdtem bütykölni. Egyik busz megált WC szünetre s egy lány akivel Kóspallagon egy turnusban voltunk, odajön hozzám: Gyuri bácsi mit csinálsz itt éjjel az útszélen? Mondtam hogy mi van, szólt a sofförnek s az felvett a két fiatallal együtt. Kolozsvar környékén az utak olyan állapotban vannak hogy 22 kilométert 49 perc alatt tettünk meg.

Másnap volt Aug. 20.-a, s persze kint voltam a tűzijátékot fényképezni. Láttam a Duna parton ökörsütést is. Igaz, inkább csak tinó ökörnek ez túl kicsi volt.

Tűzi játék a Duna parton

Egyszer a metro mozgólépcsőn hirtelen nagyon rossz érzés fogott el. Oldalt nézek s látom hogy egy nagyon jól öltözött negyven körüli férfi nyúl a zsebem felé. Azonnal vissza huzta a kezét mintha mi sem történt volna.

45 év után újra voltam az állat kertben. Szomorúan néztem a zsiráfokat, elefántokat és oroszlánokat. Legutoljára Afrikában láttam őket amint szabadon futkostak.

Ujra Vancouverban nagyon nehéz a Magyarországi út után. Nem tudok semmit se csinálni csak passziánszozni egész nap a kompúteron. Hét és fél év után most kaptam fényképet az unokámról akit még soha nem láttam. A szülők hat hétig éltek együtt.

Biztos tudjátok hogy én a vitéz nagybányai Horthy Miklós által alapított Vitézi Rend hadnagya vagyok. Persze nem volnánk magyarok ha most már nem három vitézi rend volna. Itt Vancouverban avatták a Vitézi Rend Nemzetvédelmi tagozatába 2 magyart. Huh micsoda támadások voltak hogy miért pont azokat. A református templomban volt az avatás s én adtam át nekik az oklevelet. Még régebben mondtam a székkapitánynak hogy én még nem tettem le az esküt. Dehogysis nem, csak nem emlékszel. Az eskütétel alatt én is mondtam az eskü szövegét, mondván ami biztos az biztos.

Velem mindég történik valami rendkívüli.